

ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਰਗ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨੇਹੀ, ਸਦਾ ਸਾਥ ਨਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਥੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਹਰ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ। ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਮਨਮਤ, ਪਰਮਤ ਤੇ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਾਥੀ ਹਰ ਕਦਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰਸਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਰਸਤਾ ਸਹੀ ਹੈ, ਸੌਖਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ - ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕਦਮ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਰਸਤਾ। ਸਿਰਫ਼ ਕਦਮ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਹਰ ਕਦਮ ਤੇ ਪਦਮ ਲਓ। ਕਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਥੀ ਬਣ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਕਾਰ ਮਾਧਿਅਮ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਕਦਮ ਰੂਪੀ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਕਾਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਅਵਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਹਿਜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਧਿਅਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਤਾਂ ਸੌਖਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਾਥੀ ਨੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਸਾਥੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਭਟਕੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਿਰਾਸ਼ ਹਨ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝਕੇ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਜ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਸਿਰਫ਼ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖੋ। ਇਹ ਹੀ ਸੌਖਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਚਲਾਉਣਾ, ਪਾਰ ਲਗਾਉਣਾ, ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਬਲ ਭਰਨਾ, ਥਕਾਵਟ ਮਿਟਾਉਣਾ ਇਹ ਸਭ ਸਾਥੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਹਟਾਓ। ਸਿਰਫ਼ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਇਹ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਮਤਲਬ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਾ। ਜੇ ਸਾਥੀ ਕਹਿਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਚਲਾਉਣਗੇ ਉਵੇਂ ਚਲਾਂਗੇ। ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਵਾਂਗੇ। ਆਪਣਾ ਚਲਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਚਿਲਾਉਣਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੀ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ? ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਸਾਕਾਰ ਮਾਧਿਅਮ ਨੂੰ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਸਰੂਪ ਬਣਾਈਏ ਸੈਪਲ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਫ਼ਿਰ ਰਸਤੇ ਤੇ ਚਲਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਿਉਂ? ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜੇ ਕੀਤਾ ਉਹ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਵੈਰੀਫਾਈ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸੇ ਮੇਰਾ ਸੰਕਲਪ ਹੈ? ਕਾਪੀ ਕਰਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ? ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਥੇ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਇਆ? ਜਦੋਂ ਸਹਿਜ, ਸਰਲ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਸਤਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਕਰੋ। ਦੂਸਰੇ ਰਸਤਿਆਂ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਮਤਲਬ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਰਸਤਾ। ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਰਸਤਾ। ਕਲਯੁੱਗੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਸਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਲਝਣ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਥੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਕੰਡੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕੰਡੇ ਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਕਿੱਥੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਹ 'ਕੀ' ਦਾ ਕੰਡਾ ਲਗਦਾ। ਕਿਤੇ 'ਕਿਉਂ' ਦਾ ਕੰਡਾ ਲਗਦਾ, ਕਿਤੇ 'ਕਿਵੇਂ' ਦਾ ਕੰਡਾ ਲਗਦਾ। ਕਿਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕੰਡਾ ਲਗਦਾ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਕੰਡੇ ਹੀ ਕੰਡੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫ਼ਿਰ ਚੀਖਦੇ ਹਨ ਸਾਥੀ ਆਕੇ ਬਚਾਓ। ਤਾਂ ਸਾਥੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੂਜੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਗਏ ਕਿਉਂ? ਜਦੋਂ ਸਾਥੀ ਸਾਥ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਫ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਫ਼ਿਰ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਕਿਉਂ? ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਸਹਾਰਾ ਛੁਟਣਾ। ਇਕੱਲੇ ਬਣਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਹੱਦ ਦੇ ਸਾਥ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸਹਾਰਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਹਾਰਾ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਇਸ ਹੱਦ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਸਮਝ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਹਾਰਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਲਦਲ ਹੈ। ਫਸਾਇਆ, ਡਿਗਾਇਆ ਜਾਂ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ? ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ। 63 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ। ਹੋਰ ਵੀ ਇੱਕ - ਦੋ ਜਨਮ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਧੋਖਾ ਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਧੋਖਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਪ ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਜਨਮ ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਦੀ ਲੰਬੀ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚ ਲਈ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਭਾਗ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੋਚੋ ਭਾਗ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਬਾਲਕ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਮੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਭਾਗ ਕੀ ਹੈ:- ਸੋਚਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਬਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤਕਦੀਰ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਕਦੇ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੋ। ਖੁਦ ਹੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਸਾਥੀ ਦਾ ਸਾਥ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਾਥੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਂ। ਵੇਰੀਫਾਈ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਸੈਟੀਸਫਾਈ ਰਹਾਂਗੇ। ਸਮਝਾ - ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ। ਸਹਿਜ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਓ। ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਦੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਇਵੇਂ ਪੱਕਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾਮ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਦੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਬਣਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਹਨ ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਭਾਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਹੀ ਮੇਰਾ ਭਾਗ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਮਝ ਚਲਦੇ ਚਲੋ।

ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਹਰ ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ ਦਾ ਸਾਥ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ, ਇਵੇਂ ਪ੍ਰੀਤ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਪਰਸਨਲ ਮੁਲਾਕਾਤ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ

1) ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਮਤਲਬ ਕਮਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ। ਸਧਾਰਣ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ, ਅਲੈਕਸ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਲੈਕਿਕ ਇਸ ਲੋਕ ਦੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਲੈਕਸ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋ? ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਗਾਉਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਖੁਦ ਵੀ ਉੱਡਦੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਡਾਉਂਦੀਆਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹੀ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਾਇਨ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰਵ ਸਬੰਧ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਰਸ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਰਸ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਸਦਾ ਗਾਏ ਅਤੇ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਿਜੇਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤਿਲਕਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਇੰਨੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕਿਹੜੀ ਕਮਾਲ ਕਰਣਗੀਆਂ? ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਣਗੀਆਂ। ਹਰ ਕਰਮ ਤੋਂ ਬਾਪ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇ। ਕੋਈ ਬੋਲ ਵੀ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬੋਲ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸ ਬੋਲ ਤੋਂ ਬਾਪ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ? ਉਸ ਵਲ ਨਜ਼ਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਮੂਰਤ ਦਿਵਿਯਮੂਰਤ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੇ ਹਰ ਕਰਮ ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਹ ਕਰੋੜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿਖਾਉਗੀਆਂ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਣਾ। ਅੱਛਾ!

2. ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਹੈ। ਸੈਨਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਰਾਈਟ - ਲੈਫ਼ ਕਰਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਰਾਈਟ ਹੀ ਰਾਈਟ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਸੈਨਾ ਕਿੰਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਜੇਈ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸਵਰਾਜ ਪਾ ਲੈਂਦੇ। ਕੋਈ ਹਲਚਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੱਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋ, ਸੈਨਾ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਗਰੁੱਪ ਬਹਾਦੁਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਹਾਦੁਰ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੋ ਸਾਰੇ ਬਹਾਦੁਰ ਲੇਕਿਨ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ ਹੋ। ਬਹਾਦੁਰ ਜਦੋਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਹਾਦੁਰ ਦੀ ਬਹਾਦੁਰੀ ਦੇ ਬੈਂਡ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਬੈਂਡ ਵੱਜੇਗੀ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸਦਾ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਹਨ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਘੱਟ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਕਲਣਗੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਵੇਖਾਂਗੇ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕੀ ਕਮਾਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਧਾਰਣ ਕੰਮ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਖਾਸ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਘਰ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਹੋ। ਲੈਕਿਕ ਵਿੱਚ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਸਮਝਣ ਪਰ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਮਹਾਨ ਹਨ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸੈਂਟਰ ਦੀ ਰੋਣਕ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਖਾਸ ਲਿਫਟ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਅੱਗੇ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਟੀਚਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ:- ਟੀਚਰਜ਼ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਸਮਾਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਉਵੇਂ ਨਿਮਿਤ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਹਨ ਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਨਿਮਿਤ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਨਿਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਮਿਤ ਦੂਸਰਾ ਸਦਾ ਨਿਆਰਾ ਤੇ ਪਿਆਰਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਪਿਆਰਾ ਵੀ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਨਿਆਰਾ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ। ਨਿਆਰਾ ਬਣ ਕੇ ਪਿਆਰਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਤਲਬ ਅਤਿ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ। ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰੇ। ਇਹ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਇਹ ਹੀ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸੂਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਹਿਜ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀਆਂ ਜਾਉਗੀਆਂ। ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਹੀ। ਉਥੇ ਮੇਰਾਪਨ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਿਥੇ ਮੇਰਾਪਨ ਹੈ ਉਥੇ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ। ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਜਦ ਹੱਦ ਦਾ ਲੇਕਿਕ ਮੇਰਾਪਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਹੋਰ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਮੇਰੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਦਾ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸੇਫ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਮੇਰਾ ਸੈਂਟਰ ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਸੈਂਟਰ। ਮੇਰਾ ਜਿਗਿਆਸੂ ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ ਦਾ। ਮੇਰਾ ਖਤਮ ਹੋਕੇ ਤੇਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਉੱਡਣਾ। ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਟੀਚਰ ਮਤਲਬ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਐਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣਦੇ ਓਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਜਿਸਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਾਇਬਰੇਸ਼ਨ ਆਪੇ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਸਿੱਖਿਅਕ, ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਸਦਾ ਨਿਆਰੇ ਹਨ, ਸਦਾ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਪੇਪਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੇਈ ਹਨ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ:-

1. ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਜਿਸਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਹੀਂ। ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਸਬੰਧੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਥੇ, ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਉਥੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਡਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਕਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਹ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਪਰ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲਗਾਵ ਹੈ, ਬੰਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਧਨ ਵਾਲਾ ਉੱਪਰ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੇ। ਹੇਠਾਂ ਉੱਪਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਉੱਪਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸੂਮਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਭ ਰਿਸ਼ਤੇ ਖਤਮ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਹੋ ਨਾ। ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਤੇ ਫਿਰ ਨਿਆਰੇ। ਲਿਫਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਹੇਠਾਂ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਉੱਪਰ। ਹੇਠਾਂ ਆਏ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਉੱਪਰ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

2. ਸਾਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਹੋ ਨਾ! ਮੋਤੀਆ ਹੋ ਜਾਂ ਗੁਲਾਬ? ਜਿਵੇਂ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁੱਲ ਸਾਰੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਸਦਾ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ। ਸਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ - ਇਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਹੋ। ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਲੜਾਈ ਝਗੜੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਬਣ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਇਹ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਸਦਾ ਇਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਿੱਜੀ ਰਹੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਭਵ:
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸੇ। ਸਬੰਧ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਵੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹੇ। ਉਹ ਧਨ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ ਰਹੇ, ਜਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੰਸਕਾਰ, ਸਵਭਾਵ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਦਬਾਵ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ, ਜੀਵਨਮੁਕਤ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਆਤਮਿਕ ਵਿ੍ਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਿ੍ਤੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇ।
